

Muharrem Evirgen

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

18.08.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Âhiret

Mezarda Münker-Nekir geldiğinde
Rabbin kim diye sual ettiğinde
Dilin dolanır diyemezsen Allah
Yazık sana vah sana hüsrana sana

Kıyamet kopar Sırat Köprü konur
Mümin münafık alnından okunur
Müminler geçerken nara düşersen
Yazık sana vah sana hüsrana sana

Mahşer toparlanır Mizan kurulur
Sevap günah orta yere konulur
Ağır basarsa günah terazisi
Yazık sana vah sana hüsrana sana

Cennetlikleri melekler selamlar
Kafirleri zebaniler karşılar
Cehennem zebanileri tutarsa
Yazık sana vah sana hüsrana sana

Fani biriktirdiğin yok olunca
Güvenip bağlandığın kaybolunca
Rabbin ey kulum diye çağırmasa
Yazık sana vah sana hüsrana sana

Muharrem Evirgen

Ampute

Atım üç kıta nasıl da gezer yurdumdu
Akdeniz gölüm Karadeniz havuzumdu
Çağlar açıp kapayan ilim hamurumdu
İrkçılık özgürlük naralarına kandım
Fenomen fantom ağrısında yıllar yandım

Kestiler gövdemden Bosna, Bağdat, Kudüs'ü
Dinmedi yüzyıllarca acısı bir türlü
Hasta adam ameliyatına inandım
Fenomen fantom ağrısında yıllar yandım

Emperyalizm ve Siyonizm'in kucağında
Akbabalar petrol kuyusu başlarında
Toprak bayrak namus ayakların altında
Fenomen fantom ağrısında yıllar yandım

Muharrem Evirgen

Arayış

Hepimiz köylü çocuklarıyız
Koşuyoruz şehrin ışıklarına
Çıkıyoruz ayağımızdan çarıkları
Asfalt ayakkabıları geçiriyoruz
Özeniyoruz kravatlı amcalara
Bilmiyoruz topraktan özden koptuğumuzu
Bırakıyoruz kendimizi şehrin sokaklarına
Kayboluyoruz her şeyimizle
Yıllar yılları kovalıyor
Tekrar dönüyoruz öze toprağa
Musalla taşın da kılınan namazla

Muharrem Evirgen

Arzuhâl

Rahman Rahim Allah'ın adı ile
Rabbim her işimin başı seninle

Çamura beledin Ruhundan üfledin
Yeryüzüne halife diye gönderdin

Toprağın bitirdiğine hep meylim
Kurtar çamurdan kulunu Ey Rabbim

Sılaya özlem dünya gurbetinde
Kendini bana göster Cennetinde

Tavaflarım bin bir çeşit her yöne
Beni aliver kendi yörüngene

Cennetinin kokusunu iliştir
Sevdiklerinle cennette birleştir

Sayırsız nimet bahşeyledin bin bir
Kulun nankörlüğünü bir an dindir

Senin Rahmetin her şeyi kuşatmış
Bu aciz fakir kulun niye şaşmış

Kalbimdesin bir tek her daim Allah
La ilahe illallah La ilahe illallah

Şah damarımdan yakın benimlesin
La ilahe illallah La ilahe illallah

Senin kudretin her şeyi kuşatmış
La ilahe illallah La ilahe illallah

Alnım sadece senin için secdede
Kulunun gelişini kabul eyle

Ekmeyim suyum aşkım kulluğum yarım
Yarımlarla kabul eyle Allah'ım

Çok kapılar dolaştım yarım yarım
İmdadıma yetiş kurtar Allah'ım

Düşünce duygu arzu nefis çamur
Kurtar kulunu put olmadan çamur

Fani korkular sarmış her yanını
Damlat cesaretin bir damlasını

Aşk yarım kelimeler kifayetsiz

Eline kalem almış keyfiyetsiz

Kalp yarım aşk yarım kulluğum yarım
Eksik kabul et kulunu Allah'ım

Niyazımı gayri kime sunayım
Sen kabul eyle kulunu Allah'ım

Muharrem Evirgen

Asılı

Güzele takılan göz
Aklına ilişen söz
Gönüle süzülen köz
Mandalda asılı öz

Cephede yiğit nefer
Evde ana yar bekler
Vatana şehit düşer
Gönle asılı bir er

Pir olsa da bir evlat
Başına konsa devlet
Ana bağrında elbet
Gönle asılı ebet

Ölüm çığılığı acı
Yıllar geçse de sancı
Asla dinmez bu bacı
Gönle asılı tacı

Kopan fırtına yitık
Nere giderse gidik
Zaman eskitemedik
Gönle asılı bitik

Muharrem Evirgen

Aşkın Şarabıyla Kandım Diyorum

Kahpe kurşunları saydım diyorum
Kalleş oyunundan aydım diyorum
Ben ki bu hayattan caydım diyorum
Aşkın şarabıyla kandım diyorum

Her söze inandım toydum diyorum
Yalana dolana doydum diyorum
Kendini satana soysuz diyorum
Aşkın şarabıyla kandım diyorum

Muharrem Evirgen

Ayasofya

Çağların kültürlerin dinlerin coğrafyanın
Göbeğine seni kimler koydu Ayasofya

Sana sahip olanlar hep zaferin muştusu
Seni kaybeden hüznün sarhoşu Ayasofya

Doğu batı arasında haç hilal ortasında
Dünyanın en güzel coğrafyasında Ayasofya

Bağımsızlık özgürlüğün zafer nişanesi
Esaret mağlubiyet göstergesi Ayasofya

Ortaçağın karanlığını kabul etmezsin
Fetihle yeniçağa açılırsın Ayasofya

Ortaçağı yarararak tevhitten tevhidesin
Teslisi terk edip tekbirlesin Ayasofya

Ruhsuz şekiller şemalarla hep sıkılırsın
Tevhide medeniyete koşarsın Ayasofya

Hep Kaf dağının ardında uzakta özlemsin
Kim sana kavuşursa zafersin Ayasofya

Hey zincirler kırılınsın Ayasofya açılınsın
Nida ve niyazıyla bizimsin Ayasofya

Sesin yankılanır kıta medeniyet dolaşır
Bize zafer düşmana ağıtsın Ayasofya

Bayram sabahında hüzünlü bakmayacaksın
Tekbirlerle müminler seninle Ayasofya

Fethin nişanesi Fatihin vakfiyesisin
Ana sütü gibi ak benimsin Ayasofya

Artık ağıt hüzünlü ezgi söylenmeyecek
Fetih gök kubbede inleyecek Ayasofya

Çağlar eskittin devler cüce cüceler devleşti
Gölgende çok medeniyet yeşerdi Ayasofya

Peygamberimin müjdesi fethin sembolüsün
İstikbale uzanan özgürlüksün Ayasofya

24/07/2020

Muharrem Evirgen

Azim

Hayat timsah gözyaşı ile bekleyedursun
Karınca buğday tanesiyle yola koyulsun
Devlerin yanından dağ tepe ovalar aşsın
Eğer ki kalırsa tümsekte hayat utansın

İyilik tohumu saç geçtiğin her yere
Gönlünle dilinle gözünle su serp her derde
Yeşersin iyilik ve umut dağ dere tepe
Eğer ki bulmazsa bir gönül haset utansın

Muharrem Evirgen

Bahar

Rüzgâr fırtına işte bahar
Gönül coşar arar ilkbahar
Kara kış nice çam devirdi
Kızılmak çok coşkun akar

Gönlü hapsedmişiz kafese
İlkbahar fırtınası esse
Putları yerle yeksan etse
Gönül ilkbahara erişse

Muharrem Evirgen

Bayrak

Kar ilk önce yükseklerle yağar
Eęlenmez burada kurt ne çakal
Yüksek tepeleri rüzgâr yalar
Ay yıldızlı bayrağını sallar

Rüzgâr kırmızı glleri okşar
Bayrak direklerindedir rüzgâr
Şehitlerin aziz hatırası
Ay yıldızlı bayrağını sallar

Selam dur tarihe istiklale
Esaret endişesinde bile
Rüzgâr fırtınaya deliye döner
Ay yıldızlı bayrağını sallar

Muharrem Evirgen

Bir Rahmet Damlar öl Ortasına

Gergef gergef örmüş şirk batağı
Paramparçadır zihin dünyası
Çatırdayan yürekler sancısı
Bir rahmet damlar çöl ortasına

Putu kul kullara kulluk sürer
Boynuzlu koyun hükmünü sürer
Zayıf çocuğı babası gömer
Bir rahmet damlar çöl ortasına

Şirk pazarında her şey satılır
Kadın vicdan din ahlak insanlık
İnsan köle olarak sayılır
Bir rahmet damlar çöl ortasına

Müşrik din kalpazanı çıldırır
Her zulümde ayyuka çıkılır
Rahmet deryasına set vurulmaz
Bir rahmet damlar çöl ortasına

Hakkın sözü elbet üstün olur
Çatlayan sineler şifa bulur
İnsanlık tevhit de vahdet olur
Bir rahmet damlar çöl ortasına

Muharrem Evirgen

Bir Sevda Yeşerttim

Bir sevda yeşerttim
Tarihin tozlu sayfalarını üfledim
Küllerimden şöyle bir doğrulayım
Konstantinopolis hayal kuranlara
Bir Osmanlı tokadı vurayım
İstanbul Şam Bağdat Kudüs Mekke
Kardeşlik köprüleri uzansın
Medeniyet köprüleri kurulsun
Tarihin dehlizleriyle buluşsun

Emin belde hayali kurdum
İmar olmuş şehirler ve gönüller
Birbirine sırtını dayayan şehirler
Birbirine gönlünü bağlayan şehirler

Hayır hayır tarih bağlarını kesiyorlar
Kardeşliğe kurşun sıkıyorlar
İmara değil kaosa çanak tutuyorlar
Kovboylar dolaşıyor şehirlerimde
Bir ayağı petrol kuyusunda diğeri
Bacımın namusunda

Ye'se düşme yağidim
İstanbul'da Eba Eyyup El Ensari
Bitlis'te kardeşi Feyzullah Ensari
Diyaribekir'de kırk sahabe
Şam Bağdat'da kaç sahabe
Kudüs'de Süleyman Mabedi

Kelâmullaha sımsıkı sarıl
İlmi hikmeti son Peygamberi
Yesrib misali bas bağrına
Medineli Ensar Muhacir çıkar karşına
Çıkmazsa gel tükür alnıma
Hafif bir silkelene topla kendini
Kâbe'ye döner gibi dön Allah aşkına
Kardeşine Şehrine tarihine
Köküne ve istikbaline

Çıkarın kardeşlik halatlarını
Tarih medeniyet bağlarını
Bağlayın İstanbul'u Ankara'ya
Edirne'den Karsa
Buhara'dan Gırnataya
Horasan'ın Belh Şehrinden Konya'ya
Sadece doğalgaz boruları döşemeyelim
Bizi biz yapan bizi tek vucud kılan
Medeniyet şebekeleri döşeyelim

Muharrem Evirgen

Bir Sonraki Durak

Bir sonraki durakta geçti zamanım
Durduğum durağın
Ne güneşini ne de rüzgârını hissetti bedenim
Umutlarım gayelerim hayallerim
Hep bir sonraki durakta yeşerdi

İbnül vakt olsaydım
Kopardığım ekmeği dişlerim hissetseydi
İçtiğim suyun serinliğini yudumlaya yudumlaya
Geçirseydim boğazımdan
Secdedeki tesbihatım kulluğun zirvesine ulaşıverseydi
İstikbal istikbal hep gelecek duraklarda geçti ömrüm

Yaş kırk artık geçmiş duraklarımda var gelecek duraklarımda
Yoruldum artık durduğum duraktan hayatı solumak istiyorum
Fark edemediğim güneşin sıcaklığında erimek
Durduğum ilahi divana çakılıp kalmak
Çok derin şeyler de değil
Aldığım nefesi hissetmek o kadar

Muharrem Evirgen

Biten Bir Yıl

Koskoca bir yıl geride kaldı
365 gün bilmem kaç saat kaç saniye
Bir istatistiğini yapsak o dakikaların
Kaçı hüzün keder acı sevinç
İhanet yalan dolan kalleşlik
Hangi şair yazabilir
Hangi ressam resmedebilir
Hangi fotoğraf makinesi çekebilir
Onca yaşanılanları
Dünyada Ülkede olup biten
Birkaç olayı zikretmekle
Bitiyor mu bir yıl
Bu kadar mı?
Ya ben yaşadıklarım
365 gün bilmem kaç saat kaç saniye
Bir istatistiğini yapsak o dakikaların
Bu kadar mı bir yılın muhasebesi

Muharrem Evirgen

Bu Yol Nereye Gidiyor

BU YOL NEREYE GİDİYOR

Kafasından bir ahkâm kesiyor
Kutsal kitap ne diyor bilmiyor
Tutturmuş yol nereye gidiyor
Hak mı batıl mı nedir demiyor

Her söylenilen söze kanıyor
Her konuşanı âlim tanıyor
Kur'an ne emrediyor demiyor
Yol nereye gidiyor bilmiyor

Hak batıl birbirine giriyor
Kimse çıkıp hakkı söylemiyor
Meydan şarlatandan geçilmiyor
Yol nereye gidiyor bilmiyor

Gökten vahyi ilahi iniyor
Taşlaşan kalplere sesleniyor
Dinleyen gönül aydınlanıyor
Sırât-i müstakime gidiyor

Muharrem Evirgen

Çarpık Şehre

Şehrin janjanlı ışıkları
Caddeler rengârenk araba
Dükkânların büyülü dünyası
Küçük garip bir yolcu
Ayağında lastik ayakkabı
Asfalta pek de yakışmadı
Yürüyor ezik sessiz hırçın kararlı
Heybesinde hayret çaba hüzün umut
Cebi olmayan bir pantolon
Toprak gibi değil asfalt ve beton
Tohum ekilmiyor merhamet biçilmiyor
Sokağın bir kenarından sokuluyor
Asfalt ve beton ilimle zanaatla kırılıyor
İçerilere caddelere şehrin göbeğine
Büyülü dünya nasıl da yerle bir oluyor
Hayat burada ne kadar da küçülüyor
Bahçesiz ev güneşsiz oda
Pınarı akmayan çeşme
Nerede çayırı çimeni ağacı yaprağı
Uçsuz bucaksız orman hani
Gökte kuş yerde bin bir çeşit canlı
Kedi köpek horoz sesi
Meleşen kuzu inek ile buzağı at ile tay hani
Ana ata akraba konu komşu ne oldu
Büyük büyük binalar üzerime üzerime
Ayım güneşim masmavi göğüm nerede
Dört element ateş hava su toprak
Toprak su çekilmiş hava kirli
Şehir ateşin elinde yanıyor sanki

Muharrem Evirgen

Çölde Bir Kum

Çölde bir kum tanesi
Soğuktan geceleri
Sıcaktan gündüzleri
Kavrulurda kavrulur

Nerde ağaç gölgesi
Bir çöl ıssız ve sessiz
Yok, yaşam belirtisi
Hiçliğin sessizliğı

Eser çöl fırtınası
Yerden yere savurur
Savrulurda savrulur
Çölde bir kum tanesi

Muharrem Evirgen

Eşrefi Mahlûk İnsan

EŞREFİ MAHLÛK İNSAN

Gök kubbemiz direksiz kuruldu
Güneş ay yıldızımız konuldu
Çok ince hesap edildi düzen
Halife eşrefi mahlûk insan

Kazık misali dağlar dikildi
Ovalar aralara serpişti
Irmaklar denizlere yetişti
Halife eşrefi mahlûk insan

Rahmet olan yağmur gökten indi
Bu toprak her şeyi yetiştirdi
Nebadat da yarışa girişti
Halife eşrefi mahlûk insan

Yeryüzü ayağına serildi
Mahlûkata boyun eğdirildi
Senden sadece kulluk istendi
Halife eşrefi mahlûk insan

Muharrem Evirgen

Ey Aziz Şüheda

Her ne zaman kalemi elime alsam
Seni ifade eden kelime bulamam
Dil lal gönül mahzundur yanar bedenim
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Yaşamaya değil yaşatmaya can verdin
Bir yâr bir yetim değil vatan emanetin
Uğrunda öldüğün değerler vasiyetin
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Aziz kanın suladı kara toprağı
Oluverdi millete ana vatanı
Bayrağın gölgesinde millet ocağı
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Bıraktığın mirasla ancak millet büyür
Vatan yoksa din namus millet ölür
Hürriyetsiz yaşamak en büyük züldür
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Seni tanır Bedir Malazgirt Çanakkale
Yaşatmak için yazdın destanlar nice
Zalimin karşısında durdun her cephe
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Ben dişi sökük aslan gibi yatayım
Gelene gidene gülücük atayım
O mahşerde yüzüne nasıl bakayım
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Kanıyla bayrağım daha da renklendi
Düşmanlara kinim daha da eklendi
Gelecek umudum nasıl da yeşerdi
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Seni asrın küffarı iyi bellesin
Top tüfek elinde neyi varsa gelsin
İman dolu göğsünle hepsini ezersin
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Allah sana en büyük rızkı vaat etmiş
Ölüm bile artık senden ar etmiş
Melekler gıpta ile senden söz etmiş
Ey aziz şüheda cennettir vatanın

Muharrem Evirgen

Gecekondu

Gecekonduklar kaç oda kaç salonlar
Gecekonduklar şehrin neresine kondular
Gecekonduklar kaç kişiye yuva oldular
Gecekonduklar gecekonduklar

Muharrem Evirgen

Geç

Önce nefsenden sonra insandan geç
Kendine sırat-ı müstakimi seç
Ne övgü ne de yergi döndürmesin
Sırat köprüsünden doğrulukla geç

Kullara kulluğa sakın ha kanma
Nemrud'un ateşini yakar sanma
Mülkün sahibini asla unutma
Sırat köprüsü Halilullah'la geç

Zülfünün teline sakın aldanma
Eşinin elini asla bırakma
Dünyalar evlat gülmesi unutma
Sırat köprüsü Meryem, Yusuf'la geç

Muharrem Evirgen

Gerçek Âlem

Aç kalamullah fersah fersah açılsın âlem
Ceviz kabuđuna da hapsolunmuş bir âdem
Var ötesi var gerçek ötesi hakikaten
Bir kaşık suda kopan fırtına niçin neden

Yürüyoruz emin adım Kiramen Kâtibin
Korkma tutuyor elimizden Cibril-i Emin
Sıratı müstakimden sonra Cenneti Naim
Selam ve esinlik diler kapıdaki Hazin

Muharrem Evirgen

Göç

Yatak yorgan drlr
Yeni yollar görülür
YerleŖemem dünyaya
Kaderde gç görülür

Üç beŖ yılda kalırsın
Su toprak alıŖırsın
Dost dŖmanı tanırsın
Gç vakti bırakırsın

Birçok düzen kurarsın
Oyun kurup oynarsın
Ev bađ bahçe yaparsın
Gç vakti de bozarsın

Dünyayı da gezersin
Asya dan Anadolu
Daha nice diyarlar
Arz da konargçersin

İlden ile gezersin
Suyunu da içersin
Ekmeđini de yersin
Rızk bitince gidersin

Göçe; hasret umudu
GneŖi doldurursun
Sırt da geçmiŖ gelecek
Diyarlar dolaŖırsın

Siz mrde bir
Biz üç yılda bir
Konargçeriz
Fani dünya da

Muharrem Evirgen

Gönül İhramı Kuşan Gel

Kâbe-i Muazzam ne güzel
Tevhit zikrini kuşan gel
Tavafta kullar ne güzel
Gönül ihramı kuşan gel

Çıkar fani elbiseni
Gönül dünya sevgisini
Geç benliğin ötesini
Gönül ihramı kuşan gel

Beli büken yükü bırak
Arafat mahşer meydanı bak
Vakfeden dünyaya bir ak
Gönül ihramı kuşan gel

Hep ararsın zevküsefa
Hep zindan gönül haraba
Mültezem'de zikri ara
Gönül ihramı kuşan gel

Hacerülesved selamla
Gönülden bir şavta başla
Yedi kat sema dolaşta
Gönül ihramı kuşan gel

İskele taşını bir al
Gönül evini bir onar
Muhabbetullahı boyan
Gönül ihramı kuşan gel

Çiçeği dalı koparma
Gönül yaprağını kırma
Kimseye hor gözle bakma
Gönül ihramı kuşan gel

Gıybet tecessüs iftira
Koyma kardeşi Cemarata
Birlikte başla tavafa
Gönül ihramı kuşan gel

Şeytan ve hizbini taşla
Asla alma sen yanına
Uzak dur kötüden yana
Gönül ihramı kuşan gel

22.08.2019
Burcu Salah Oteli Mekke-i Mükerrreme
Ankara 17. Kırıkkale Kafile Başkanı
Muharrem EVİRGEN

Muharrem Evirgen

Gönül İhramı Kuşan II

İlim meclisine girmek istersen
Gönül deryasında gezmek dilersen
Erenler sofrasından yemek yersen
Gönül ihramı kuşan gel

Hep başka bahçenin gülünde gözün
Harap olmuş kendi gülün be gözüm
Aynaya bir bak nerde gönül gözün
Gönül ihramı kuşan gel

Nefs-i emmare'den atar tutarsın
Firavun'a Musa'yı da katarsın
Hikmet aynasına bakmaz mısısın
Gönül ihramı kuşan gel

Okumuş dokumuş adam olmuşsun
Ana ata ecdadı unutmuşsun
Köksüz boş bir gurura tutulmuşsun
Gönül ihramı kuşan gel

Kibir dağını yıkıver eyle kâr
Mahviyettedir kârın mahviyetkâr
Yıka gönlünü eyle bembeyaz kar
Gönül ihramı kuşan gel

Muharrem Evirgen

Hâlıkım Sensin

Mahlûku yaratansın
Güzel suret verensin
Yok senden başka hâlık
Benim "Hâlık"ım sensin

Nice yollar var sapmış
Nice insan sapıtmiş
Doğru yol gösterensin
Benim tek "Hâdî"ım sensin

Rızk kapılar koyarsın
Asıl kapıda sensin
Yediren rızk verensin
Benim "Rezzâk"ım sensin

Her derdime devasın
Hastalara şifasın
Yok senden başka şafi
Benim "Şâfi"ım sensin

Faniyim bâki sensin
Öldürüp diriltensin
Cenneti lütfedersin
Benim "Hayy" Rabbim sensin

Günahları bilirsin
Merhamet de edersin
Kulları affedersin
Benim "Gaffar"ım sensin

Sonsuz hazine senin
Dileyene verirsin
Yusuf'a hikmet verir
Benim "Hakem"ım sensin

Muharrem Evirgen

Hâlikım Sensin Ya Rabbi

HÂLİKİM SENSİN YA RABBİ

Mahlûku yaratan sensin Ya Rabbi
Güzel sûret veren sensin Ya Rabbi
Yok senden başka hâlikım Ya Rabbi
Benim tek "Hâlik"ım sensin Ya Rabbi

Ne kadar yollar var sapmış Ya Rabbi
Nice insan var sapıtılmış Ya Rabbi
Doğru yol gösteren sensin Ya Rabbi
Benim bir tek "Hâdî"ım sensin Ya Rabbi

Rızıklar kapısı sensin Ya Rabbi
Asıl kapı açan sensin Ya Rabbi
Hesapsız rızık verensin Ya Rabbi
Benim tek "Rezzâk"ım sensin Ya Rabbi

Her derdime deva sensin Ya Rabbi
Hastalara şifa sensin Ya Rabbi
Yoktur senden başka şâfi Ya Rabbi
Benim bir tek "Şâfi"ım sensin Ya Rabbi

Ben fâniyim bâkî sensin Ya Rabbi
Öldürüp dirilten sensin Ya Rabbi
Cenneti lütfeden sensin Ya Rabbi
Benim tek "Hayy" Rabbim sensin Ya Rabbi

Günahları bilen sensin Ya Rabbi
Merhamet de eden sensin Ya Rabbi
Kulları affeden sensin Ya Rabbi
Benim tek "Gaffâr"ım sensin Ya Rabbi

Sonsuz hazineler senin Ya Rabbi
Dileyene veren sensin Ya Rabbi
Yusuf'a hikmet verensin Ya Rabbi
Benim tek "Hakem"ım sensin Ya Rabbi

Muharrem Evirgen

Haramzade

Kovboyun deli danası bostanda
Vah vah ki kırdı geçirdi her yeri
Girmediđi bahçe kalmaz dünyada
Harabe olmuş o güzelim şehri

Kovboyun dızalamışdır danası
Haramzade çatladı çatlayacak
Mazlumların ağladı hep anası
Tarih elbet buna şahit kalacak

Muharrem Evirgen

İhlâs

“Sus koçun gölgesini kurban etme”
Kıldığın namazını sayıp dökme
Verdiğin sadakayı başa kakma
Tuttuğun orucu satmaya kalkma

Hikmet pınarına gönlünü daya
Erenler yolunda yolunu ara
Fani olanı pahalıya sayma
Hulusi Kalp ile yönel Huda'ya

Muharrem Evirgen

Kıyıya Vuran İnsanlık

Düşer bombalar çocukların odasına
Anne feryat eder baba figan
Minicik eller kırılır
Dünyaya doymamış o gözler yumulur

Her şeyden habersiz günahsız
Minik bedenler sahile vurur
Doğduğu topraklardan uzakta
Ne sıcak bir vatan bağrına basar
Ne ana ne yuva
Yaban illerde sahile vurur

Mahşer ki ne mahşer
O minik eller o minik bedenler
Ananın kucağından süzülür gider

Bombalar yağar lunaparklara parklara
Nedir büyük büyük amcaların derdi
Anne nereye gidiyoruz
Hangi kapı açılır
Hangi parka ulaşır
Küçük bedenim
Aşabilir miyiz bu çöller dağlar
Hadi aşlık koskoca deniz
Onu nasıl aşarız
Hadi onu da aşlık
O koskoca denizin yıkayamadığı o kalbi
Taştan daha da katılaştı o kalbi nasıl aşarız anne
O bombaları atan amcalarında çocukları varımıdır anne
O kapıları suratımıza kapatan amcaların da
Çocukları var mıdır anne
Koskoca deniz şişme bir bot
Hadi deniz ve bot aşlık
Kaybolan insanlığı kaskatı olan o yürekleri nasıl aşarız anne
Bırakma soğuk sulara beni anne
Ne yaparım ben koskoca ummanda tek başıma
Sen ya sen anne
Korkuyorum üşüyorum boğuluyorum
Nefes alamıyorum anne
Nefes alamıyorum
Nefes alsam ne olacak anne
Hangi yürek kapılarını açacak

Balıklar nasıl yaşıyor burada anne
Onların vatani burası ondan mı?
Ben yoksa vatanımdan uzak olduğum için mi?

Nefes alamıyorum anne
Korkuyorum üşüyorum boğuluyorum
Nefes alamıyorum anne
Nefes alamıyorum
İdlib'in çocukları

Ümmeti Muhammed'in çocukları
Nefes alamıyor anne
Nefes alamıyorum

Muharrem Evirgen

Korona

Vuhan'dan çıktım dere tepe aştım
Cetvelle çizilmiş sınırdan taştım
Renkler, din, dil ayırmadan bulaştım
Musibet miyim ibret miyim neyim

Görülmez sezilmez ayırt etmezim
Elden ele nefesten nefeseyim
Diyar diyar kıta kıta gezerim
Musibet miyim ibret miyim neyim

Sabi sübyanı şefkatle okşadım
Ne kadar insan varsa hep topladım
Kibir köşkünü öyle bir tokatladım
Musibet miyim ibret miyim neyim

Para pula güce puta eğilmem
Köledir sultandır asla dinlemem
Meyhane mi mektep mi mabet mi bilmem
Musibet miyim ibret miyim neyim

Ben dokundurmam insanı insana
Siz ne kadar da çok kıydınız cana
Dokundunuz izzet şeref namusa
Musibet miyim ibret miyim neyim

Hekimler tanıyamadılar beni
İlaçla sarmadılar bedenimi
Bu sırrımı artık çözün benim
Musibet miyim ibret miyim neyim

Korkmayın ben de ancak bir mahlûkum
Azrail gibi gezsem de yok olurum
Bugün var bir saltanatım korunun
Musibet miyim ibret miyim neyim

Muharrem Evirgen

Kurban

Kabil hasedin kurbanı
Kabul olmadı kurbanı
Habil kuşandı takvayı
Allah'ın oldu kurbanı

Hakka varmaz kalbi bırak
Kötü nefsi kurbana bak
İsmail gibi teslim ol
Hakk rızası ermeye bak

Can mal kan hepsi Allah'ın
Karun malı canı kanı
Firavunun saltanatı
Vermese yine Allah'ın

Nice insan hayvan çürüdü
Dünya isim cisim kürüdü
Kalb-i selim olan İbrahim
Salâvatta namı yürüdü

Muharrem Evirgen

Kuru Fasulye

Sen kuru fasulyesin
Kıymetin olmadı Őu sofrada
Baharatlara belenip
Etilerle gveçlere de konsan
Fırında tandırda ocakta pişsen
Pilav üstü pilav altı pilav yanı olsan
Binbir çeşit turşu soğanın ccğ
Zengin sofrasında adın geçmedi bir türlü
Sen kuru fasulyesin
Kıymetin olmadı Őu sofrada

Oysa fakir sofralarını ssledin
Elinin emeğini yiyen o koca eller avuçladı
Yetime ocağı kaynatan ana bağına bastı
Hayata umutla bakan yetim kucakladı
Asker ocağında Mehmetçik
Öğrenci yurdunda talebe kaşıkladı
Yetmez mi kuru fasulye
Ne hayıflanırsın
Kral sofrası zengin sofrası beş yıldızlı otel menüsü
Sen kendini nimetten say
Yeryüzünde kıymet nedir?
Yetim duası arşaya değer

Muharrem Evirgen

Miraç

Kimsesiz bir yetim Mekke'de
Rabbi sürekli gözetmede
Şirk boykot işkence gezmede
Unutur mu Rabbi Kâbe'de

Burak O'na geldi bir gece
Aldı ve götürdü Kudüs'e
Oradan yedi kat yükseğe
Refref götürür daha nereye

Cennet Cehennem seyreyledi
Şirk hariç günah af edildi
Müminin miracı olan namaz
Miraç'da hediye edildi

Muharrem Evirgen

Musalla

Güneşin raksına son baktım
Aya son kez kirpiği kırptım
Ne güzellik temaşa ettim
Musalladan dünyaya baktım

Kulağım ne sesler işitti
En galizi ve davudisi
Yankılandı sevdiklerim sesi
Musalladan dünyayı işittim

Ne maskaralıklar yaşadım
Bin bir türlü günaha daldım
Kötülüğü emreden nefsim
Musalladan dünyayı seyrettim

Taşın toprağın ayın güneşin
Altının gümüşün çiçeklerin
Yalan dünya neyin varsa senin
Musallada dünyayı bıraktım

Allah için namaza durun
Meyyit için duaya durun
Dünya hakkıdır helal edin
Musallada dünyayı bıraktım

Muharrem Evirgen

Müstağni Nefis

Her Őeye yan bakmakta
Müstağni olan nefsin
Hakkı tanımamakta
Egosu ŐiŐmiŐ nefsin

Kadın egosu tavan
Koca egosu tavan
Ocaklar sönmiŐ duman
Egosu ŐiŐmiŐ nefsin

Hak ve batıl karıŐmiŐ
ÇarŐı pazar karıŐmiŐ
Mizan ortada kalmıŐ
Egosu ŐiŐmiŐ nefsin

Üstüne yağmur yağsın
Okyanus nehir aksın
Arınmaz kirden pastan
Egosu ŐiŐmiŐ nefsin

Muharrem Evirgen

Nur

İner çöle vahyi ilahi nuru
Kurtulur çığneden insan onuru

Bin yıllık ateşi söndürür nuru
Kısrayı yerlerle bir eder nuru

İnsan azad olur kulluktan kula
Putlar yerle yeksan olur onunla

Baba elinde güler minik yüzler
Yok, olur kızını gömen yüzsüzler

Kâbe ilk günkü tevhidi kuşanır
Allah sevgisi kalpleri kuşatır

Şirkin paramparça olmuş dünyası
Vahdet insanın ne güzel aynası

Kalpteki iman Allah'ı zikreder
Kul O'na sığınınca rahat eder

Dünyayı zem etmekle gönül dolmaz
Allah diyen kullar Rabbine doymaz

Karanlığa küfür aydınlık olmaz
Nur yanan yerde karanlık bulunmaz

Karanlıklar çoktur aydınlık bir tek
Çok nice putlar var Allah bir ve tek

Kalpler yönelir Kâbe'ye bir ve tek
Müslüman tek bir safta aynı ve tek

İmanın güzel meyvesi ibadet
Kul İslam'ın beş şartına devam et

Kurtuluş çağrısına kulağı aç
Bu reçete bakın ne güzel ilaç

Biter mi imanın güzel meyvesi
Ahlak İslam'ın en güzel tesisi

İman ibadet ahlakla olunur
Dünya ahiret bununla kurtulur

Muharrem Evirgen

Orman

Ağaçlar yalan söylemiyor
Orman akciğerlerimizle konuşuyor
Kekik kokuları burnumuza geliyor
Göz yeşilin tonlarında kayboluyor
Kökner ağaçları elleri semada
Her daim Rabbine yalvarıyor
Rüzgâr âmin diye haykırıyor
Metrelerce ağaçlar yıldızlarla
Geceleri bir şeyler fısıldanıyor
Kozalaktan fırlayan tohum
Orman olmaya ant içmiş
Toprak belemiş su can vermiş
Ay bakmış güneş gülümsemiş
Vakti gelen ağaç göçmüş
Yine toprağın bağrına
Koca gövdesi çalısı çırpısı
Bıraktığı tohuma gübre çabası
Her şey Hâlîk'ın Hayy tecellisi

Muharrem Evirgen

Özgürlük

Giydim sırtıma kefeni
Kırdım dünyalık zinciri
Boynu çekemez hiçbirini
Ab-ı hayatdan içeli

Aşk şarabından içelim
Gül bahçeleri derelim
Şu tutsak olan gönüle
Özgürlüğü bahşedelim

Muharrem Evirgen

Rüzgâr ve Ağaç

Ne güzel ağaçta yaprak
Rüzgâr sallar ruh katarak
Dostun dostuna nefesi
Ne güzeldir muhabbeti

Bad-ı saba anlat güzellikleri
Karadan denizden kuştan buluttan
Yedi kat semada olup bitenleri
Levh-i mahfûzdan yere gelenleri

Bad-ı saba haber yağmur mu kar mı?
Bolluk bereket selamet rahmet mi?
Yoksa kasıp kavuran tufan mı?
Fısılda hep güzeli bana e mi?

Muharrem Evirgen

Sakın Ölme Kardeşim

Sakın ölme kardeşim
Yakınlar koştururlar
Herkese duyururlar
Salânı okuturlar

Sakın ölme kardeşim
Belediye ararlar
Sana mezar kazarlar
Gassallara atarlar

Sakın ölme kardeşim
Soğana çevirirler
Elbise çok görürler
Donu da götürürler

Sakın ölme kardeşim
Eve seni sokmazlar
Koltuğa oturtmazlar
Seni yaptı demezler

Sakın ölme kardeşim
Adını da anmazlar
Şana cenaze derler
Ölmüşü defnederler

Sakın ölme kardeşim
Akşama bırakmazlar
İşini bitirirler
Musallaya sürerler

Sakın ölme kardeşim
Eşin dostun yakınlar
Şala omuz verirler
Ölmüşü defnederler

Sakın ölme kardeşim
Bir mezara atarlar
Üste tahta koyarlar
Toprakla doldururlar

Sakın ölme kardeşim
Kabristan mesken olur
Eşin dostun kaybolur
Toprak sana dost olur

Hadi öldün kardeşim
Karayere atarlar
Ebedi istirahat

Cakasını satarlar

Hadi öldün kardeşim
Haftaya bırakmazlar
Helvanı pişirirler
Herkes yedirirler

Muharrem Evirgen

Sırât-ı Müstakîm

Dinin rahmet pınarı kurumuş
Zavallı insan taştan taşa vurmuş
Güneşin nuru nasıl kaybolmuş
Yağmurun rahmeti ne olmuş

Putun gölgesine nasıl sinmiş
Batıl yolunu nasıl hak bilmiş
Kendisi zehir zemberek içmiş
Devayı beklerken hep dert biçmiş

Vahiy meleği yüreğe dokunsun
Arzdan Arşa Yeni Dünya kurulsun
Bezm-i Elesten Cennete yol olsun
Rahmet deryası coştukça coşsun

Muharrem Evirgen

Sosyal Mesafe

Kardeş sosyal izolasyonu sağla
Gıybet tecessüs iftira korona
İki dudağını güzelce bağla
Sihhat izzet şeref namus koruna

Önce elini sonra bedenini
Hadesten ve necasetten taharet
Arındır beden ülkesi kalbini
Yaşat sıhhat izzet şeref merhamet

Bir ağızdan çıkan kime bulaştı
Bak sosyal mesafe aştı da aştı
Filyasyon ekibi dünya dolaştı
Hafif gördüğün günahla cehennem taştı

Sosyal mesafe koru haddi aşma
Her gönül bahçesi özel unutma
Nadide çiçeklere asla basma
Cennet bahçesi yetiştir umutla

Muharrem Evirgen

Sükût

Söz konuşa konuşa yalan olmuş
Kelama hile nifak yalan dolmuş
Bas bas bağırırsan da kimse duymaz
Sükûtun yerini hiçbir söz tutmaz

Ölüm sükûtu ile musallada
Herkes seni dinler yanı başında
Dağlar hiç konuşuyor mu baksana
Denizler hırçın kim yanı başında

Muharrem Evirgen

Şafak Vakti

Bir şafak vakti gözümüz güneşe tutuldu
Hakikatin perdesini açtı ve götürdü
Maddenin ardındaki sır perdesi çözüldü
Her şey aydınlık dünya sofrasında göründü

Kaplere düşen yükün ağırlığı çözüldü
Merhametin ektiği tohum boy boy büyüdü
Eşrefi mahlûk melekût âlemde yürüdü
Hakikat aynasında birer birer göründü

Namusu Ekber'den tane tane süzülen nur
Gül goncası üzerinde ne de güzel durur
Devirlere diyarlara gönüllere güldür
Bütün gül bahçeleri ne de güzel görünür

Muharrem Evirgen

Tabiat

Başım alıp gideceğim
Dağlar mesken edeceğim
Rüzgâr saçları okşasın
Çayır çimen ayakları

Dev çam köknar ağaçları
Yemyeşil etrafı sarsın
Güzel kekik kokuları
Mis gibi burna dolansın

Uçsuz bucaksız bir deniz
Gök masmavi yer masmavi
Kuş rüzgâr dalga sesleri
Kulaklarıma dolansın

Muharrem Evirgen

Toprak Bitiriyor

İyi kötüyü
Güzeli çirkini
Çürüğü çarığı
Toprak bitiriyor

Kök nar ağaçları
Kelek kavunları
Haşhaş tohumları
Toprak bitiriyor

Aslan kralları
Orman çakalları
Sürüngen hayvanı
Toprak bitiriyor

Muharrem Evirgen

Var Ötesi

Hakikati varlığın üzerine var et
Var olan yok olur hakikat gölgesinde
Kat kat sır perdeleri çözülür evet
Sonsuzluğa açılır cennet bahçesinde

Henüz varlığa tapana tapıyorsun
Maddenin izini bir bir sürüyorsun
Hediyelerini ver tahtı silkele
Belkıs'ın imanına giriyorsun

Muharrem Evirgen

Veda

Kızılırmak hüznü bugün
Veda çığığı üzerinde
Mürekkep çaresiz bugün
Kader kader üzerinde

Kalem el bekler buluşmaya
Kitap göz bekler okumaya
Defter can atar yazılmaya
Kader kaderini yazmaya

Gelinliğin kapı ardında
Nerde anne baban kardeşin
Büyük sırası gözetelim
Ne bu acelen bu gidişin

Gel otur bir helalleşelim
Anne babanı bekleyelim
Kızılırmak'tan güzel tabi
Irmaklar akan cennetin

Kış bitti bak çiğdem ne güzel
Bahar esintisi ne güzel
Buranıkinden güzel tabi
Cennet bahçesi çiçeklerin

Muharrem Evirgen

Yalancı Emzik

Yalancı emzikle avunduk
Ađlayan çocuđu susturduk
Ana sıcaklığı unuttuk
Yalancı bir dünya kurduk

Beton gökdelen kondurduk
Yola kaldırıma taş koyduk
Toprak sıcaklığı unuttuk
Yalancı bir dünya kurduk

Her yolu mubah bulduk
Şeytanı arkadaş koyduk
Cennet cehennem unuttuk
Yalancı bir dünya kurduk

Helvadan puta taptık
Acıkınca karna kattık
Kâinat sahibi unuttuk
Yalancı bir dünya kurduk

Muharrem Evirgen

Yamyamlaşan Dünya

Koskoca yürek ve ağızla haykırsam dünyaya
Kötülerin ne kadar da kötü olduklarını
Lafı eğip bükmeden tam kaşının ortasına
Binlerce masum kadın çocuk neyin kurbanı
Tonlarca varil petrolün neresine denk düşer
Mazlum masum mahzun bir çocuk gülümsemesi

Ey Haçlı Avrupa Amerika ve İsrail
Hazreti Musa'yı da İsa'yı da darılttınız
Ümmeti Muhammed çocuklarını ağlattınız
Bağdat Şam Kudüs sokaklarını kirlettiniz

Oluk oluk masum kanı akıttınız
Bir varil mazota bin can kıydınız
Vaat edilmiş toprak yalanı attınız
Yetmedi yamyamlar gibi saldırdınız
Bir gözünüz Kudüs de diğeri Şam'da
Çekin çekin ümmetin topraklarından
Pis eli çok kanattınız bedenimizi

Ey Haçlı Avrupa Amerika ve İsrail
Hazreti Musa'yı da İsa'yı da darılttınız
Ümmeti Muhammed çocuklarını ağlattınız
Bağdat Şam Kudüs sokaklarını kirlettiniz

Nerde Ömer Selahaddin Yavuz Sultan Süleyman
Her yer kan kokuyor körpeler şehit düşüyor
Analar evlatsız çocuklar babasız yaşıyor
Şen, ben, o; yani biz neyin hesabındayız
Ümmeti Muhammed çocukları kan ağlıyor

Muharrem Evirgen

Yaşayan Ölü Ruh

Kazma vurunca toprağa
Bağrından hayatlar gelir
Suyu salınca toprağa
Bakın nice canlar gelir

Şu yaşayan ölü ruhlar
Taştan daha da katılar
Okunsun onlara Kur'an
Bakın ne ruhlar dirilir

Muharrem Evirgen